

ת"פ 37468/09/16 - מדינת ישראל נגד סרגיי ריאסנוב, אורן חי נחום

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 37468-09-16 מדינת ישראל נ' ריאסנוב(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. סרגיי ריאסנוב באמצעות בא כוחו עו"ד
גבי שמואלי
2. אורן חי נחום באמצעות בא כוחו עו"ד
תומר נה

הנאשמים

גזר דין

מבוא

גזר דין בעניינים של נאשמים שהורשעו בעבירות סמים - הנאשם 1 החזיק שתי דירות בהן גידל סם מסוג קנאביס. בנוסף, החזיק כמות גדולה של סם מסוג MDMA שאת חלקה מכר לנאשם 2.

כללי

הנאשמים הורשעו, עפ"י הודאתם, בעובדותיו של כתב אישום מתוקן שייחס להם עבירות בתחום הסמים כפי שיפורט להלן.

הנאשם 1 הינו יליד 1972 ותושב העיר חיפה; והנאשם 2 הינו יליד 1975 והתגורר במושב אחיעזר שבאזור המרכז.

במועדים הרלוונטיים התגורר הנאשם 1 בדירת מגורים בחיפה. בנוסף לדירת המגורים שכר דירה ברחוב חטיבת כרמלי בחיפה (להלן: **הדירה הראשונה**) אותה צייד בציד וחומרים לגידול סם מסוג קנאביס (מנורות, אמצעי אוורור והשקיה, חומרי דישון ועוד) בה גידל עד ליום החיפוש - 30.8.16 (להלן: **יום החיפוש**) קנאביס במשקל כולל נטו של כ 2 ק"ג וכן החזיק כמות נוספת של קנאביס במשקל כולל נטו של כ 1.5 ק"ג.

בנוסף לדירה הראשונה, החזיק והשתמש הנאשם 1 עובר ליום החיפוש, בדירה ברחוב ז'בוטינסקי בקרית ביאליק (להלן: **הדירה השניה**) שגם אותה צייד בציד וחומרים שונים לגידול קנאביס בהם עשה שימוש לצורך גידול הסם. ביום החיפוש החזיק הנאשם 1 בדירה השניה כ 67 גרם קנאביס אותו גידל.

בנוסף, עובר לתאריך 29.8.16, במחסן ברח' אנקווה בחיפה (להלן: **המחסן**) החזיק הנאשם 1 בסם מסוכן מסוג MDMA בכמות שעולה על 8,474 טבליות ובנוסף לכך 817.93 גרם סם מסוכן מסוג MDMA שלא בטבליות. באותו מועד, נפגשו הנאשמים במקום מגוריו של הנאשם 2 במושב אחיעזר. במהלך המפגש סיפק הנאשם 1 לנאשם 2, מתוך הטבליות שהחזיק במחסן, כ 4,500 טבליות. את יתר

הטבליות המשיך הנאשם 1 להחזיק במחסן.

מתאריך 29.8.16 ועד מועד מעצרו של הנאשם 2 - בתאריך 31.8.16 החזיק האחרון בכמות לעיל של כ 4,500 טבליות MDMA. ביום המעצר לעיל ובעת שנערך חיפוש החל הנאשם 2 להשמיד חלק מהסמים בכך שזרק והשמיד כמות לא ידועה של טבליות לאסלה עד שנותרו ברשותו ונתפסו 4,500 טבליות בלבד. סיכומו של דבר, נטען כי: הנאשם 1 גידל והחזיק בשתי הדירות סם מסוכן מסוג קנאבוס במשקל כולל נטו של כ 3.7 ק"ג; החזיק כ 8,474 טבליות MDMA וכן כ 818 גרם של סם MDMA שלא בטבליות; וכן סיפק לנאשם 2 כ 4,500 טבליות סם MDMA; והנאשם 2 החזיק כ 4,500 טבליות MDMA וכן השמיד ראיות (כמות לא ידועה של טבליות MDMA).

בגין האמור לעיל הורשעו הנאשמים בעבירות הבאות:

הנאשם 1 הורשע בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם, לפי סעיף 6 + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973 (להלן: **הפקודה**); החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודה; סחר והספקה, לפי סעיפים 13+19 א' לפקודה. הנאשם 2 הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודה; והשמדת ראיה, לפי סעיף 242 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ראיות המאשימה לעונש

המאשימה הגישה בהסכמה, לעניין מחיר הסמים, את מזכרו של רמ"ח בילוש ימ"ר חוף (ת/1) שם צוין כי מחיר השוק של טבלית אקסטזי (MDMA) הינו בין 70 ₪ ל 100 ₪ והמחיר הסיטונאי של כל טבליה הינו בין 40 ₪ ל 70 ₪.

לעניין הנאשם 1 הוגש פלט הרשעותיו הקודמות (ת/2) לפיו לחובתו 2 הרשעות בעבירות סמים: הראשונה משנת 2002 (עבירות משנת 2001) אז הורשע בעבירות של סחר והחזקת סמים בבית המשפט המחוזי בחיפה ונדון ל 36 חודשי מאסר; והשניה משנת 2010 (עבירות משנת 2009), אז הורשע בעבירה של סחר וניסיון לסחר בבית המשפט המחוזי בתל אביב ונדון ל 22 חודשי מאסר. לעניין הנאשם 2 הוגש פלט הרשעותיו הקודמות (ת/3) לפיו לחובתו רבות החל מהיותו קטין במגוון עבירות רכוש ואלימות. בשנת 2000 הורשע בבית המשפט המחוזי בתל אביב במגוון עבירות רכוש, אלימות, סמים ונשק (בין היתר בעבירת שוד משנת 1999) ונדון למאסר לתקופה של 5 שנים. עוד לפני כן, הורשע בשנת 1994 בביהמ"ש המחוזי בתל אביב בעבירות רכוש ונדון ל 15 חודשי מאסר. הרשעות האחרונה הינה משנת 2003 (בגין עבירות משנת 2001) אז נדון למאסר של 30 יום בגין עבירת תקיפה.

ראיות הנאשם 2 לעונש

מטעם הנאשם 2 הגיעו מספר עדי אופי שמסרו אודותיו בשנים טרם נעצר.

מר שמעון מורי שמנהל עסק לספורט ימי בחוף הים של תל אביב מסר כי הנאשם 2 עבד אצלו בשנים האחרונות בעבודות שמירה ואחזקה וכן סייע לו בהתנהלות מול גורמים עבריינים שונים שאיימו עליו. עוד מסר כי בעסק פעילים מאות בני נוער והנאשם השתלב שם בצורה משביעת רצון. מר מורי הוסיף שחרף החומרה הרבה שבמעשיו של הנאשם, הוא יהיה מוכן להעסיקו לאחר שחרורו ממאסר.

מר צדוק טרי, הינו תושב מושב אחיעזר שם התגורר הנאשם בשנים האחרונות עד למעצרו, מסר אודות השתלבותו הטובה של הנאשם בחיי הקהילה במושב וציין כי הלה התבלט כאדם חיובי שעזר לאנשים וכן טיפל בנוער בסיכון. עוד נמסר, כי לאחר שחרור הנאשם תהיה מוכנה הקהילה לקלוט אותו חזרה חרף הכעס וההלם בהם קיבלו אנשי המושב את הסתבכותו בסמים. בנוסף, הוגשו מסמכים שונים של גורמים במושב אשר מסרו אודות פעילותו של הנאשם בקהילה. כך, נמסר מכתב מועד המושב (נ/2) כי הנאשם

טיפול בילדים בסיכון וכן "אימץ" משפחה ברוכת ילדים שאביה הפך לנכה וכן רב הישוב ציין במכתבו כי הכיר את הנאשם כחוזר בתשובה שנהג להגיע לשיבה וביקש את התחשבות בית המשפט לעניין העונש. אחרונה מבין עדי האופי היתה הגב' בת שבע שריר. מדובר בתושבת אזור המרכז שהוריה מתגוררים במושב אחיעזר. לפני כ 9 שנים אימצה בפועל ילד (כיום בן 18) הסובל מפגיעות רב מערכתיות (הוגשו בנדון מסמכים והנער אף הגיע לדיון בפניי כביסא גלגלים) שננטש בבית החולים בו היא עובדת. הנער מתגורר כיום בביתה של הגב' שריר והיא דואגת לכל צרכיו. לפני כ 6 שנים פגשה באקראי את הנאשם עת הגיעה לבקר את הוריה ומאז סייע בידה הנאשם רבות, הן משום הקשר המיוחד שנוצר בינו לבין הנער והן בעזרה פיזית וכספית ברכישת ציוד כזה ואחר.

מעבר לעדים לעיל, הגיש הנאשם, שהינו גרוש ואב לילדה ילידת 2008 המתגוררת עם אמה באזור המרכז, מסמכים שונים אודות בעיות התפתחות שונות מהן היא סובלת (ר' המסמכים נ/4 - נ/6). עוד הוצגה תעודת הערכה של שב"ס ממנה עלה כי הנאשם שימש בחודשים מאז נעצר "עציר תומך" לעצירים אחרים בבית המעצר.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1

הנאשם בן 44, נשוי ואב לשני ילדים בגיל ההתבגרות, עלה בשנת 2001 מקזחסטן עם משפחתו הגרעינית. זמן קצר לאחר עלייתו נדון ל 3 שנות מאסר בגין עבירת סמים ולאחר מכן עסק לדבריו בתחום הברזל ותיאר כי חי ברווחה כלכלית. הנאשם מסר כי מאז שהיה בן 25 הוא צרך סמים קשים וחרף זאת הצליח לקיים חיי משפחה ולהתפרנס. יחד עם זאת, כיום הוא רואה צורך בהשתלבות בהליך טיפולי. שירות המבחן הפנה לעברו הפלילי וציין את התרשמותו כי מדובר במי שסיגל לעצמו אורח חיים עברייני ונורמות התנהגות ותפיסת עולם אנטי חברתית. הנאשם לקח אחריות חלקית בלבד על המיוחס לו בכתב האישום המתוקן (במהלך הדיון מתאריך 22.3.17 מסר הנאשם כי הדבר היה משום קשיי תקשורת ושפה עם קצינת המבחן). שירות המבחן התרשם מאדם בעל יכולות גבוהות אשר מנהל אורח חיים עברייני, מתאפיין באישיות מניפולטיבית ואינו מחובר להשלכות התנהגותו. עוד צוין כי להערכת שירות המבחן קיים סיכון גבוה להישנות מעשים דומים בעתיד. על רקע הנתונים לעיל לא הובאה כל המלצה טיפולית.

טיעוני המאשימה לעונש

המאשימה הפנתה לחומרת מעשי הנאשמים ולנזק הרב הטמון בעבירות סמים. הודגשה החומרה בהפצת סמים במעגלי אוכלוסייה רחבים והכל לשם השגת רווח כלכלי מהיר וקל. משכך, עמדה המאשימה על הצורך בהשתת עונשים מרתיעים - הן בפן האישי והן בפן הכללי.

בנוסף, עמדה המאשימה על הנתונים המקנים למעשי הנאשמים משנה חומרה - מדובר במעשים שנעשו לאחר תכנון מעמיק - הנאשם 1 שכר שתי דירות שצוידו בציוד רב לגידול קנאביס וכן מחסן. כמו כן, הפנתה המאשימה כי חלק ניכר מהסמים אינם סמים הנחשבים "קלים" ומשכך פגיעתם קשה ביותר. לסיום, נטען כי המניע היחיד שהוביל את הנאשמים לביצוע העבירות היה כלכלי.

לעניין מדיניות הענישה הנהוגה הפנתה המאשימה לפסיקה מגוונת בעבירות סמים. אביא את עיקרה בלבד תוך שיינתן דגש לפסקי דין שניתנו לאחר תיקון 113 שכן בפסקי הדין שניתנו טרם התיקון לא נעשתה מטבע הדברים הפרדה בין קביעת המתחם לבין שיקולים הנוגעים לנאשם הקונקרטי (ור' בנדון ע"פ 1127/13 **גברזגני נ' מ"י**, 15.1.14, פסקה 16). בנוסף, יינתן משקל מופחת לגזרי דין שהביאו לידי ביטוי הסדרי טיעון "סגורים", גם מאלה קשה להסיק לעניינו. באותו אופן נהגתי גם לגבי הפסיקה שהובאה על ידי ב"כ הנאשמים.

בהקשר לגידול קנאביס, הפנתה המאשימה לרע"פ 7819/15 **סלור נ' מ"י**, 22.5.16 - באותו עניין

דובר על מעבדת סמים בה גידל הנאשם 45 שתילי קנאביס במשקל כולל של כ 7.5 קילו. ביהמ"ש השלום קבע מתחם בין 7 ל 18 חודשי מאסר וגזר 9 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה בביהמ"ש המחוזי וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לביהמ"ש העליון.

בהקשר לעבירות הנוגעות להחזקת וסחר בטבליות MDMA, הפנתה המאשימה לע"פ 4201/13 **שרקס נ' מ"י**, 29.5.14 שם הורשעו המערערים במספר עסקאות סמים בהיקף של אלפי טבליות MDMA וכן עסקאות נוספות אחרות. המערערים באותו תיק נידונו לתקופות מאסר של בין 36 ל 60 חודשי מאסר. בת"פ (מחוזי חיפה) 65884-10-13 **מ"י נ' בן סעדון**, 10.3.15 הורשע הנאשם בהחזקת כ 450 טבליות MDMA, 26 גרם קוקאין וכ 400 גרם חשיש. ביהמ"ש קבע מתחם של בין 18 ל 60 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 42 חודשי מאסר בשים לב לעבר מכביד ונטישת הליך טיפולי (ערעור הנאשם נדחה במסגרת ע"פ 1932/15 בן סעדון נ' מ"י, 17.4.16).

בת"פ (מחוזי חיפה) 50059-04-15 **מ"י נ' לב**, 22.2.16 הורשעו הנאשמים במספר עסקאות סם עם סוכן משטרה שכל אחת מהן נגעה למכירת מאות כדורי MDMA. ביהמ"ש קבע מתחם כולל של בין 18 ל 40 חודשי מאסר וגזר 30 חודשי מאסר על כל אחד מהנאשמים.

על בסיס האמור לעיל, נטען כי ככלל יש להשית על כל אחד מהנאשמים ענישה כבדה בדמות מאסר ארוך ומשמעותי מאחורי סורג ובריאח עונש שיהיה בו לממש את עיקרון ההלימה המתחייב מחומרת מעשי הנאשמים.

המאשימה עתרה למתחם אחד לגבי כל נאשם - בעניינו של הנאשם 1 נטען שיש לקבוע מתחם בין 6 ל 8 שנות מאסר; ובעניינו של הנאשם 2 נטען שיש לקבוע מתחם בין 4 ל 6 שנות מאסר.

לענין העונש בתוך המתחמים הפנתה המאשימה לעברם הפלילי של הנאשמים ובמיוחד לעברו של הנאשם 1 בתחום הסמים. עוד הפנתה המאשימה לתסקיר שהתקבל בעניינו של הנאשם 1 ממנו עלה שקיימת מסוכנות גבוהה להישנות מקרים שכאלה. אשר על כן, נטען כי יש להשית על כל אחד מהנאשמים ענישה בתוך המתחמים לעיל.

טיעוני הנאשמים לעונש

בעניינו של הנאשם 1 נטען כי מבלי להפחית מחומרת מעשיו, אין מדובר בפגיעה ברף הגבוה של הערכים המוגנים וזאת משום שהסמים לא הופצו בפועל ולכן לא נגרם כל נזק של ממש לחברה.

הנאשם 1 הפנה לפסיקה ממנה עולה, לשיטתו, שמתחם הענישה במקרים שכאלה נע בין שנה ל 3 שנות מאסר. כך, בת"פ (מחוזי חיפה) 52882-04-15 **מדינת ישראל נ' חורי**, 27.6.16 הורשע הנאשם במכירת כ 600 כדורי MDMA בשתי עסקאות לסוכן משטרה, נקבע מתחם בין 30 ל 70 חודשי מאסר ונגזר עליו עונש של 31 חודשי מאסר.

אעיר, כי ב"כ הנאשם 1 הפנה, בין היתר, גם לת"פ (מחוזי מרכז) 56235-06-13 **מ"י נ' גבריאל**, 29.11.16 שם דובר בעבירות הנוגעות לניסיון לייבוא טבליות MDMA בהיקף ניכר וגזרו "רק" 6 שנות מאסר אך נסיבותיו של אותו מקרה היו ייחודיות (משום "יזום" המעשים על ידי המשטרה) ולכן אותו עניין אינו רלוונטי לעניינו.

בהקשר לעונש בתוך המתחם, הפנה הנאשם להודייתו, שמשמעותה נטילת אחריות וכן לנסיבותיו האישיות הייחודיות וזאת כעולה, בין היתר, מהתסקיר. מדובר במי שעלה עם משפחתו הגרעינית ארצה בשנת 2001 וילדותו היתה רצופה באירועים קשים. עוד הפנה להתמכרותו לסמים קשים ולמוכנותו לעבור הליך גמילה בכלא. בנוסף, נטען כי חרף הרשעות הנאשם בעבירות סמים, חלפו כמעט 10 שנים ממועד ביצוע העבירה האחרונה וגם בכך יש מקום להתחשבות.

טיעוני ב"כ הנאשם 2

גם הנאשם 2 הפנה לכך כי בסופו של יום, לא נגרם כל נזק לציבור וזאת משום תפיסת הסמים. עוד נטען, כי אין מדובר במעשים שהתאפיינו בתחכום או תכנון מיוחדים.

לענין מדיניות הענישה הנוהגת הפנה ב"כ הנאשם, בין היתר, לגזרי הדין הבאים:

ת.פ. (מחוזי ת"א) 55310-06-16 **מ"י נ' גרינוולד**, 6.2.17, שם אישר בית המשפט הסדר "סגור" של 53 חודשי מאסר על מי שייבא ארצה כ 23,000 טבליות MDMA.

ת.פ. 19043-11-11 **מ"י נ' חלובה**, 17.12.12. באותו ענין הורשע הנאשם (נאשם 2) בסיוע לסחר בסמים והן בהחזקה והכל בנוגע ל 2,000 טבליות MDMA. נקבע מתחם בין 20 ל 48 חודשים ובית המשפט בחר לסטות לקולא מהמתחם הן משום נתונים אישיים חיוניים של הנאשם והן משום רמת הענישה בנוגע לנאשמים אחרים באותה פרשה ולכן נגזר דינו ל 15 חודשי מאסר.

ע"פ 8340/14 **לביא נ' מ"י**, 10.3.15. באותו ענין ייבא המערער כ 200 טבליות MDMA בשתי פעמים וכן מכר את רובן לאחרים. בית המשפט המחוזי קבע שני מתחמים - בין 14 ל 30 חודשי מאסר לעבירות היבוא ובין 7 ל 14 חודשי מאסר לעבירת הסחר וגזר את דינו של הנאשם (נעדר עבר פלילי, עבר דרך שיקומית) "על דרך הקולא" ל 15 חודשי מאסר. במסגרת הערעור ומשום נתוני האישיים החיוניים של המערער, שכללו הליך שיקומי מוצלח, הופחת העונש ל 12 חודשי מאסר.

ת.פ. (מחוזי ת"א) 24514-09-15 **מ"י נ' פורת**, 2.1.17. הורשע הנאשם בהחזקת סם - כ 900 גרם MDMA, כ 100 גרם קנאביס וכ 1 גרם קוקאין. בית המשפט קבע מתחם של בין 18 ל 36 חודשי מאסר ובחר לסטות לקולא מהמתחם משום הליך שיקומי ממושך ומוצלח ולכן נגזר דינו ל 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וכן רכיבי ענישה נוספים.

לענין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הפנה ב"כ הנאשם לעדי האופי שמסרו אודות הפן החיובי באישיותו ובמעשיו של הנאשם. מדובר במי שלא פעם עזר לזולת, וזאת כפי שעלה מעדותה של הגב' שריר וכן מתעודת שב"ס אודות פעילותו של הנאשם כ"עציר-תומך". בנוסף, הפנה ב"כ הנאשם לפרק הזמן הארוך שחלף מאז שוחרר הנאשם מבית הסוהר - במהלכו שיקם את חייו, עבד לפרנסתו והקים משפחה. בהקשר האחרון נטען כי הגם שהנאשם גרוש, שליחתו למאסר ממושך תפגע בביתו הקטנה שגם כך סובלת מקשיים שונים כמפורט בתיעוד שהוגש. אחרון, אך לא בסדר החשיבות, ניתן דגש להודייתו של הנאשם ולחרטתו הכנה על מעשיו. מדובר במעשים שאינם מאפיינים את חייו בשנים האחרונות. נטען בהקשר האחרון כי הטלת מאסר ממושך עלולה להשיגו לאחר ולכן יש אף לשקול סטיה לקולא ממתחם הענישה.

דיון ומסקנות

כללי

כקבוע בחוק העונשין (תיקון 113), העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו; ובקצרה, העונש הראוי לעבריין ייגזר ממידת אשמו ומחומרת מעשיו. תיקון 113 הגדיר את ההיררכיה בין שיקולי הענישה, וזאת לפי הסדר הבא: הלימה, שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בעוד שיקול ההלימה הוא שיקול גמולי; יתר השיקולים הינם שיקולים תועלתניים.

השלב הראשון בקביעת העונש (כאשר מדובר באירוע אחד, כבעניינו) הוא קביעת מתחם העונש ההולם. מדובר במתחם נורמטיבי אובייקטיבי, כאשר לשם כך נלקחים במסגרת השיקולים:

(1) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערך זה;

(2) מדיניות הענישה הנהוגה;

(3) נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

המתחם מתייחס למקרה קונקרטי ולא ניתן לקבוע מראש מתחם על פי העבירה בלבד (ור' בנדון, לדוגמה, האמור ברע"פ 4088/13 **אחמד הדרי נ' מ"י**, 11.6.13; ע"פ 1323/13 **חסן ואח' נ' מ"י**, 5.6.13).

הערך החברתי ומידת הפגיעה

הערך המרכזי המוגן בענייננו הינו הגנה על שלום הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים. פגיעתם של הסמים הינה רחבת היקף. מדובר בפגיעה ישירה ועקיפה - הן בפרט והן במעגלים רחבים יותר - המשפחתי והכללי, הבריאותי, החברתי והכלכלי.

בע"פ 1635/14 **יהודה נ' מ"י**, 21.8.14 נאמר בהקשר זה כי: **"כידוע, השימוש בסם מסוכן אינו פוגע במשתמש לבדו, כי אם בבני משפחתו ובזרים לו, בסביבתו הקרובה והרחוקה, וסופה של השפעתו המחריבה להתפרס על פני החברה בכללותה. הנה כי כן, מעגלי ההרס הקשורים בשימוש בסמים מסוכנים ובייבואם מתרחבים והולכים, כמעגליה של אבן הפוגעת במים מורעלים"**.

מידת הפגיעה בענייננו הינה ברמה גבוהה, וזאת כמשתקף בכמות הסם ובמיוחד לנוכח פגיעתו הרעה של סם ה MDMA (ור' בהקשר זה את אתר הרשות הלאומית למלחמה בסמים ובאלכוהול (<http://www.antidrug.org.il/pages/920.aspx>)).

מדיניות הענישה הנהוגה

□ זכר, בן 42 □ שופטים: ורדה מרוז

□ איפיון: סחר, כ- 50 גרם קוקאין

□ דרך ביצוע: הנאשם 1 הציע בטלפון ליוסי הסוכן (שוטר) לספק לו 50 גרם סם תמורת 22500 ₪, בו ביום נפגשו לביצוע העסקה, נסעו ברכב הנאשם 1 לדירה בה ספרו הכסף שהביא יוסי, ליד ביתו של הנאשם (מספר 2) קיבלו הסם משני אחרים, שהיו רכובים על קטנוע, הנאשם שקל הסם בביתו והעביר ליוסי כ- 50 גרם ממנו תמורת סך של 22500 ₪

□ עונשים: קנס: 6,000 ש"ח.

□ עבר פלילי: כלשהו

□ נסיבות נוספות: הודאה, הסדר טיעון, שונות: עונשו של נאשם 1 ונסיבותיו המחמירות; 10 חודשי מעצר; המלצה להימנע ממאסר בפועל; אין שיקום משמעותי; לחומרה- סוג הסם; כמותו; העסקה בוצעה בביתו; קיבל תמורה גבוהה; לקולא- מאסרו הראשון; סיכוי נמוך להישנות; הרכב משמש לפרנסתו □ תסקיר מבחן: חיובי

□ לגזר הדימדיניות בית המשפט בהקשר לענישה בעבירות סמים הינה ברורה וקובעת כי יש להחמיר עם העבריינים בתחום זה. אפנה בהקשר זה לאמור בע"פ 972/11 **מ"י נ' יונה**, 4.7.12 שם צוין כי:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה".

עוד ר' בהקשר זה האמור בע"פ 810/11 **בורגרקר נ' מ"י**, 30.5.2011; ע"פ 5374/12 **אברג'יל נ' מ"י**, 9.1.201.

מעבר לפסיקה אליה הפנו הצדדים, שכפי שניתן לראות הינה מגוונת ותלויה נתונים קונקרטיים (בעיקר סוג וכמות הסם), אפנה גם לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 8731/12 **דניאלי נ' מ"י**, 11.4.13. באותו מקרה החזיק המערער ברכבו כ 1,000 טבליות MDMA (שנזרקו על ידו בעת מעצרו ובנדון הורשע בעבירת שיבוש מהלכי משפט); ובנוסף החזיק בביתו כ 92 גרם חשיש וכן 500 ריבועי נייר מסוג LSD. בית המשפט המחוזי גזר עליו 22 חודשי מאסר וזאת

עמוד 6

לאחר שנתן משקל לתסקיר חיובי וכן התחשב בנסיבות חיים ייחודיות (פוסט טראומה מזמן שירותו הצבאי), בית המשפט העליון לא התערב בגזר הדין הגם שעלה שמדובר בגזר דין מקל למדי.
ת.פ. (מחוזי מרכז) 47566-01-14 מ"י נ' כנפו, 7.6.16. הנאשם הורשע בעבירות סמים (ניסיון לייבוא סם) לאחר שקשר קשר, אל מול סוכן משטרת, לייבא ארצה כ 30 ק"ג סם מסוג קוקאין. בית המשפט קבע מתחם בין 3 ל 7 שנות מאסר וגזר על הנאשם 60 חודשי מאסר.
בהקשר ל"בתי גידול" לקנאבים אפנה ל -

ע"פ 8988/16 בן סימון נ' מ"י, 8.3.17, שם נדון עניינו של מי שהפעיל "בית גידול" לקנאבים בו החזיק 282 שתילים בכמות כוללת של כ 90 ק"ג נטו וכן סיפק לאחר קנאבים בכמות של כ 5 גרם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שבין 28 ל 58 חודשי מאסר וגזר עליו 36 חודשי מאסר בפועל, 40,000 ₪ וכן רכיבי ענישה נוספים. ערעור על חומרת העונש נדחה.

בת"פ (מחוזי נצרת) 47406-05-12 מ"י נ' קלופ, 2.12.12 נדון עניינו של נאשם, נעדר עבר פלילי, שגידל קנבים במשקל של כ 24 ק"ג. ביהמ"ש קבע מתחם של בין שנה ל 6 שנות מאסר וגזר בסופו של דבר 30 חודשי מאסר וכן קנס של 50,000 ₪;

בת.פ. (מחוזי חיפה) 16958-01-14 מ"י נ' חייק, 30.4.14 נדון עניינו של מי שניהל כ 60 ק"ג קנאבים ב"בית גידול". נקבע מתחם בין 12 ל 36 חודשי מאסר והוא נדון ל 18 חודשי מאסר בפועל.

בנוסף, אפנה לדברים שצוינו לאחרונה בע"פ 307/17 זוננישוילי נ' מ"י, 21.3.17, שם נקבע כי: ".
גם בימים שבהם מותרת הרצועה במידת מה לגבי משתמשים בסמים קלים וראו החלטת הממשלה 2474 מיום 5.3.17 "אישור מדיניות אכיפה כלפי שימוש בקנאבים והקמת ועדה בין-משרדית ליישום מדיניות", נושא שאפשר להרהר בו מאוד, אין לסוחר הסמים ובודאי למיבאיהם מחו"ל כדי להחטיא את הרבים, כל "הנחות" .

בסיבות הקשורות לביצוע העבירה

מעובדות כתב האישום עולה בבירור כי הנאשמים - והדברים נכונים בעיקר לנאשם 1 - עסקו מעל לראשם בתחום הסמים.

הנאשם 1 שכר שתי דירות בהן גידל קנאבים, וזאת לאחר שצידן בציד מתאים. מדובר בפעילות אינטנסיבית הדורשת התארגנות והשקעת משאבים רבים בכספים ובזמן. בדירה הראשונה נתפס קנאבים במשקל כ 3.5 ק"ג ובדירה השניה נתפס קנאבים בכמות קטנה יחסית של כ 70 גרם.

את עיקר החומרה יש לראות בהחזקה ובסחר בסם ה MDMA . הנאשם החזיק במחסן כ 8,500 טבליות וכן כ 800 גרם נוספים של סם מסוג זה. מדובר בכמות עצומה של סם שפגיעתו קשה ורחבת היקף. מתוך הכמות לעיל, סיפק הנאשם 1 לנאשם 2 כ 4,500 טבליות.

מעשי הנאשמים בוצעו לאחר תכנון קפדני. אין מדובר בעבירות הנעשות ב"היסח דעת" אלא במעשים הדורשים התארגנות, מחשבה, תכנון וביצוע.

הנזק שהיה צפוי להיגרם לחברה הוא ניכר. מדובר, כאמור, בכמות עצומה של סם והדברים נכונים במיוחד בהקשר ל MDMA.

הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירות לא התבררו עד תום אך בהיעדר נתונים אחרים, לא נסתרה ההנחה שמדובר בבצע כסף בלבד והרצון להתעשר חרף הידיעה שמעשיהם צפויים להביא לנזקים רחבים וארוכי טווח לשכבות אוכלוסייה נרחבות.

שני הנאשמים הינם אנשים בוגרים וחזקה שהבינו את הפסול שבמעשיהם.
כאמור לעיל, המאשימה עתרה לקביעת מתחם אחד ולמעשה טענה שיש לראות במעשיו של כל אחד

מהנאשמים כ"אירוע" אחד. גם אם מבחינה עיונית גרידא, ניתן היה לטעון - בעניינו של הנאשם 1 - כי יש לראות במעשיו כמספר אירועים, לא אעשה כן ולו משום שלא נטען אחרת. אוסיף, כי גם אם הייתי מתייחס למעשיו של הנאשם 1 ככאלה המקימים מספר אירועים, יש להניח שבסופו של דבר היה מקום לקבוע עונש אחד כולל ולכן ממילא לדיון זה אין משמעות מעשית.

קביעת המתחמים

בשים לב לכלל הנתונים לעיל ולנוכח ההבדלים הקיימים בין מעשיו של כל נאשם, סבורני כי - בעניינו של הנאשם 1 מתחם העונש הראוי צריך לנוע בין 3 ל 7 שנות מאסר; ובעניינו של הנאשם 2 מתחם העונש הראוי צריך לנוע בין 2 ל 5 שנות מאסר. איני סבור שיש מקום לסטות מהמתחמים לעיל.

קביעת העונש בתוך המתחמים

בעניינו של הנאשם 1 קשה להביא נתונים העומדים לזכותו, פרט להודייתו בטרם נשמעו ראיות. קרן אור קטנה ניתן לראות בבקשתו של הנאשם לקחת חלק בהליך טיפולי בין כותלי הכלא. מדובר בנאשם בן 44 שנים שכבר נדון פעמיים לתקופות מאסר ממושכות בגין הרשעתו בעבירות סמים - בשנת 2002 נדון ל 36 חודשי מאסר ובשנת 2010 נדון ל 22 חודשי מאסר. במקום שסיק את המתחייב מעברו הפלילי, קל וחומר לנוכח גילו והעובדה שהוא מקיים חיי משפחה ואב לילדים, המשיך הנאשם בעיסוקו הפלילי וכפי שהרחבנו לעיל, מדובר היה בפעילות אינטנסיבית ורחבת היקף בתחום הסמים. גם העולה מתסקיר שירות המבחן לא גילה ולא בישר טובות - הנאשם מסר אודות התמכרותו לסמים לאורך השנים ושירות המבחן התרשם כי מדובר באדם בעל יכולות גבוהות בעל אישיות מניפולטיבית שניהל אורח חיים עברייני ואינו מחובר להשלכות התנהגותו. ההערכה היתה כי קיים סיכון גבוה להישנות מעשים דומים בעתיד.

על רקע נתונים אלה, שרובם אינם מעודדים, איני רואה מנוס אלא לקבוע כי הנאשם במעשיו הביא על עצמו מאסר לתקופה ממושכת ולפיכך יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתחום הגבוה של המתחם. אלמלא הודייתו יש להניח כי עונשו היה חמור אף יותר.

בעניינו של הנאשם 2 התמונה מורכבת יותר - חרף העובדה שלחובתו עבר פלילי, עולה שהרשעתו האחרונה התייחסה לעבירה משנת 2001 ומזה שנים (מאז שחרור בסביבות 2004) הוא לא הסתבך בפלילים. זאת ועוד, לזכותו של הנאשם העידו עדים רבים שמסרו כי הוא ניהל חיים תקינים, עבד לפרנסתו וכן חי בקהילה תומכת במסגרתה הוא גם נתרם אך גם תרם מכישוריו ויכולותיו לאחרים. לא ניתן היה שלא להתרגש מדבריה של הגב' שריר שמסרה אודות הקשר המיוחד שנתקם בין הנאשם לבין הנער אותו היא מגדלת. ניכר שמעשיו של הנאשם נעשו לא לצורך השגת תמורה כלשהי אלא רק משום רצונו לסייע לאחר. עוד אודות פן זה באישיותו של הנאשם, ניתן ללמוד מהתגייסותו לשמש כ"עציר-תומך" בתקופת מעצרו. מדובר בתפקיד הדורש יכולות בינאישיות ברמה גבוהה וכן מחייב הקרבה לטובת האחר. מדובר אם כן באדם מורכב ורב ניגודים - מחד, בעל יכולת נתינה לאחר ומנגד, לצערנו, מדובר במי שהחזיק (מתוך כוונה לסחור, כך עולה) כמות של אלפי טבליות MDMA. לא ניתן שלא להעמיד את הדברים זה מול זה - את נתינתו של הנאשם 2 לאחרים, שאכן יש להעריכה, אל מול הנזק העצום שיכול היה להיגרם באם הכמות בה החזיק לא היתה נתפסת. פוטנציאל הנזק - שחזקה על הנאשם כאדם בוגר ובעל ניסיון היה מודע לו - גובר על מעשיו הטובים, הגם שאתן להם משקל בגזירת הדין. עוד שקלתי לקולא את יתר הנתונים עליהם הרחיב הנאשם בטיעוניו ובכלל זאת מצבו המשפחתי המורכב והבעיות הנוגעות לבתו. לא מיותר יהיה לציין את הודייתו של הנאשם 2 במיוחס לו - הודיה שמשמעותה נטילת

אחריות על מעשיו. גם בעניינו של נאשם זה, אלמלא הודייתו היה עונשו כבד הרבה יותר.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים -

על הנאשם 1

6 שנות מאסר וזאת החל מיום מעצרו 30.8.16.

הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירה מסוג פשע מפקודת הסמים המסוכנים.

קנס בסכום של 20,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לתאריך 1.1.18.

אפנה את תשומת לב רשויות שב"ס לרצונו של הנאשם להשתלב בתהליך של גמילה מסמים בתקופת מאסרו.

על הנאשם 2

3 שנות מאסר וזאת החל מיום מעצרו 31.8.16.

הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירה מסוג פשע מפקודת הסמים המסוכנים.

קנס בסכום של 10,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לתאריך 1.1.18.

הסמים - יושמדו. שאר הציוד שנתפס - יושמד או יחולט על פי שיקול דעת המשטרה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשע"ז, 25 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.